

Hannah Sophie Dunkelberg
Kaja Gadomska
Magdalena Karpińska
Marta Nadolle
Paulina Włostowska

28.09 – 21.10.2023
Hotel Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 9

Warsaw Gallery Weekend: 11:00 – 19:00
03.10 – 21.10.2023: wt – sob | 16:00 – 19:00

Nowoczesna historia tkaniny związana jest z planem powojennej odbudowy. W Warszawie w 1950 roku powołano Instytut Wzornictwa Przemysłowego (pierwotnie: Biuro Nadzoru Estetyki Produkcji), a silna potrzeba wyposażania wnętrz publicznych i domowych, doprowadziła do powstania tzw. „polskiej szkoły tkaniny”. W wyniku działania Szkoły sopockiej (zainicjowanej przez Józefę Wnukową), Spółdzielni „Ład”, fabryki jedwabiu w Milanówku czy zakładów lniarskich w Żyrardowie zacierały się granice między tym, co przemysłowe i tym, co artystyczne.

Projektowane przez sopockich artystów eksperymentalne, wielkie kołtryny – unikatowe tkaniny przypisane do konkretnego miejsca – stanowiły nierzadko tła festiwalowych występów. Ładowskie żakardy wypełniały i dopełniały architekturę wielu gmachów publicznych, wypierając tkanine wełniane gobeliny i kilimy. Ręcznie malowane jedwabie zachwycały precyzją i jakością wykonania. Ponadto sztuka dekoracyjna spełniała ważną ówczesną potrzebę reprezentacji. Swoją siłę udowodniła uwodząc władzę, która chętnie zamawiała tkaniny, jako niezbędny element wystroju wnętrza (tkanina Czasnickiej z 1946 roku w odbudowanej sali obrad sejmiku PRL) czy rządowe prezenty (np. Ministerstwo Kultury i Sztuki zamówiło trzy makaty dla Józefa Stalina).

Tkanina wyzwalała się od lat 60. i 70. XX wieku ze ścisłych ram utylitaryzmu, przechodząc również ewolucję od bycia tłem dla wystawianych prac (płócienne ścianki) do bycia pracą wystawianą samą w sobie. Status dzieła sztuki już uzyskała, ale wydaje się, że kojarzona jest głównie z przedmiotem funk-

cyjnym, będącym domeną sztuki użytkowej i dekoracyjnej.

A gdyby tak usytuować tkaninę w relacji do malarstwa i rzeźby nie jako rzecz je uzupełniająca czy dopełniająca a równoważne im medium? Co więcej, takie medium, które pozwala na korzystanie z doświadczeń wszelakich form artystycznych wyrazu i przekraczanie ich możliwości? Tkanina świetnie sprawdziłaby się na przykład w roli „ruchomego muralu”, dzieła sztuki umożliwiającego wielokrotne jego wykorzystanie w różnych przestrzeniach. Jest to kuszące nie tylko ze względu na zróżnicowany format prac, dekoracyjność i malarstwo warstwy wizualnej, ale również z uwagi na chętnie dziś eksplorowaną zabawę fakturą, kontrastem między tym, co twarde i miękkie, równe i nierówne, gładkie i chropowate.

Na wystawie *Bel(l)a* dochodzi do spotkania pięciu artystek: Magdaleny Karpińskiej i Pauliny Włostowskiej (Polana Institute), Kai Gadomskiej i Marty Nadolle (Galeria Leto) oraz Hannah Sophie Dunkelberg (Gunia Nowik Gallery). W wyniku dialogu ich prac ujawnia się siła tkaniny, odzwierciedlona w różnorodności wykorzystywanych technik. Artystki tworzą żakardy, sitodrukowane wzory, malowany jedwab, haft i patchwork w oparciu o doświadczenia poprzedniczek. Warto jednak zaznaczyć, że wciąż aktualny proces emancypacji tkaniny w sztukach wizualnych przebiega nie tylko w obrębie samego jej medium, ale także w dziełach wykraczających poza jej materię, co udowadniają prace w drewnie i stali.

Sebastian Kańczurzewski

1. Marta Nadolle
Gdybym stąd nie wyjechała, już dawno miałabym męża i dzieci,
2020
haft na płótnie
40 x 30 cm

2. Paulina Włostowska
tkaniny z projektu
Zakład Barwy i Światła
2022
sitodruk wielokolorowy na Inie

3. Hannah Sophie Dunkelberg
Spitze, 2023
stal lakierowana proszkowo
175 x 165 x 50 cm

4. Kaja Gadomska
Bez tytułu, 2023
tkanina malowana i drukowana
(zadruk wzorem własnym), relief
100 x 100 cm

5. Magdalena Karpińska
Kosmiczna Góra, 2018
farby kwasowe na jedwabiu

6. Magdalena Karpińska
Le Luxe, 2022
farby kwasowe na jedwabiu
90 x 600 cm

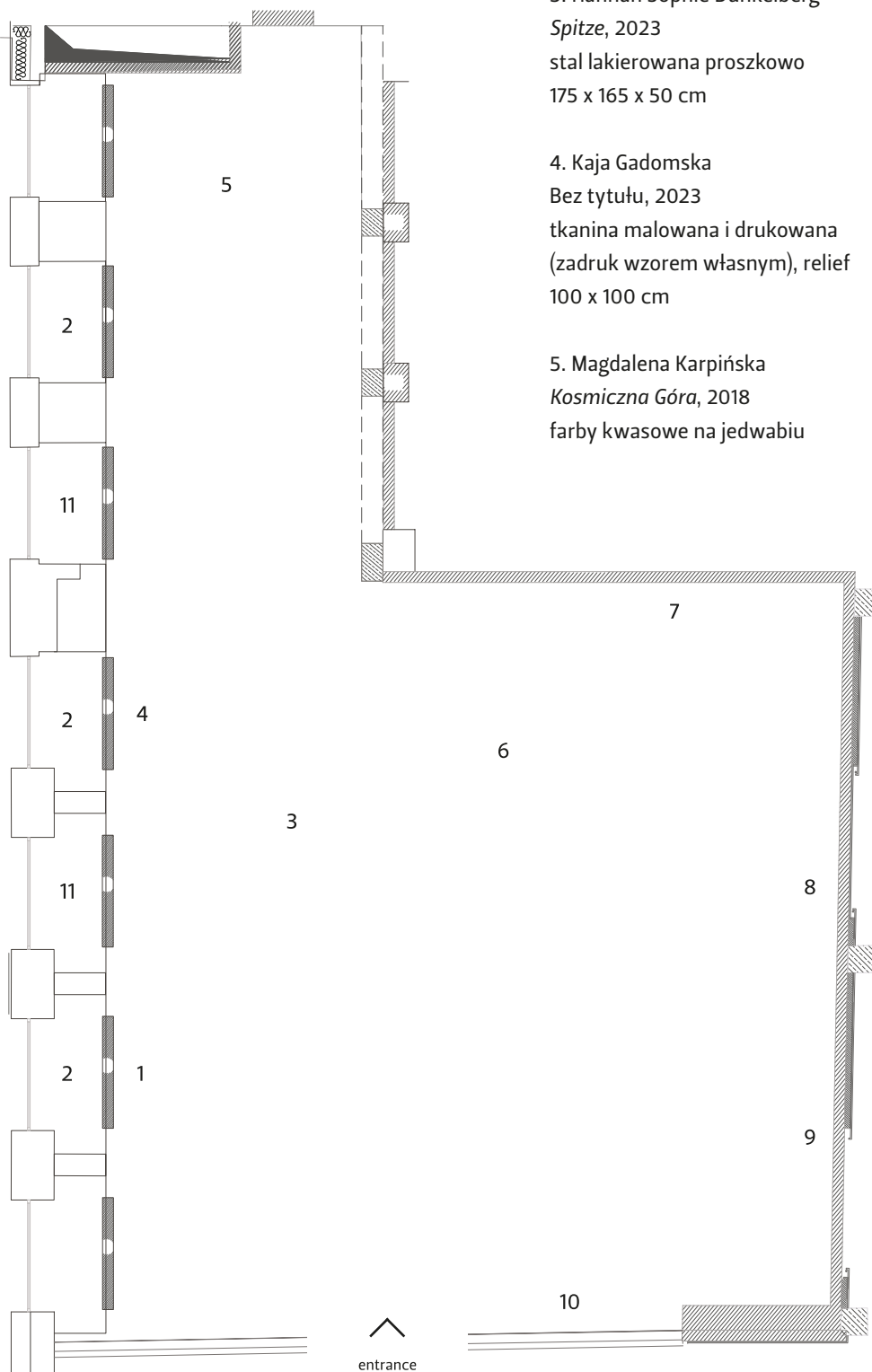
7. Kaja Gadomska
Bez tytułu, 2023
ręcznie malowana tkanina, relief
130 x 130 cm

8. Marta Nadolle
Jesteś za bardzo pracowita by być po lewej stronie. Jesteś za dobrym chłopakiem by być po prawej stronie, 2022
patchwork
165 x 135 cm [x2]

9. Kaja Gadomska
Bez tytułu, 2023
ręcznie malowana tkanina
140 x 140 cm

10. Marta Nadolle
Bądź tu i teraz, 2023
olej, płótno, drewno, metal
153 x 37 x 22 cm

11. Paulina Włostowska
tkanina Hotel Warszawa, 2023
sitodruk wielokolorowy na bawełnie

Bel(l)a

polana
institute

leto.

Gunia
Nowik
Gallery

HOTEL
WARSZAWA

or the tale of the power of woven fabric

Hannah Sophie Dunkelberg
Kaja Gadomska
Magdalena Karpińska
Marta Nadolle
Paulina Włostowska

28.09 – 21.10.2023

Hotel Warszawa, Powstańców Warszawy 9 Sq.

Warsaw Gallery Weekend: 11 am – 7 pm
03.10 – 21.10.2023: Tue – Sat | 4 – 7 pm

The modern history of woven fabric is intertwined with post-war reconstruction. In 1950, the Warsaw Institute of Industrial Design (originally: Bureau of Supervision of the Aesthetics of Production) was established, and along with the strong need to furnish public and domestic interiors, emergence of the “Polish school of woven fabric” ensued. As a result of the activities in the Sopot School (initiated by Józefa Wnukowa), the “Ład” Cooperative, the silk factory in Milanówek, and the linen factories in Żyrardów, the boundaries between what was industrial and what was artistic began to blur.

Experimental large wall quilts designed by the Sopot artists – unique fabrics associated with specific places – often served as backdrops for festival performances. Ładów jacquards filled and complemented the architecture of many public buildings, replacing woven wool tapestries and kilims. Hand-painted silks delighted with their precision and the quality of their craftsmanship. Moreover, decorative art fulfilled an important need for representation at that time. It proved its power by seducing the authorities, who eagerly commissioned woven fabrics as an essential element in interior decorations (Czasznicka’s fabric from 1946 in the rebuilt Sejm of the Polish People’s Republic) or government gifts (e.g., the Ministry of Culture and Art commissioned three tapestries for Joseph Stalin).

From the 1960s and 1970s onwards, woven fabric began to break free from its strict utilitarian confines, evolving from just being a backdrop for exhibited works (canvas walls) to being an artwork exhibited in its own right. It had already achieved

the status of a work of art, but it seems to be primarily associated with functional objects, belonging to the domain of applied and decorative art.

What if we were to position fabric in relation to painting and sculpture, not as something complementary or supplementary, but as an equivalent medium? Furthermore, as a medium that allows for the experiences of various forms of artistic expression, and surpasses their possibilities? Fabric would work excellently, for example, as a “movable mural,” a work of art that can be used repeatedly in different spaces. This is tempting not only because of the varied formats of the works, the decorative and handbrushed quality of the visual layer, as well as the current playing with textures, the contrasts between hard and soft, smooth, and rough.

The *Bel(l)a* exhibition brings together five artists: Magdalena Karpińska and Paulina Włostowska (Polana Institute), Kaja Gadomska and Marta Nadolle (Leto Gallery), and Hannah Sophie Dunkelberg (Gunia Nowik Gallery). Through the dialogue in their works, the power of fabric is revealed and reflected in the diversity of the techniques used. The artists create jacquards, screen-printed patterns, painted silk, embroidery, and patchwork based on the experiences of their predecessors. It is worth noting, however, that the ongoing emancipation of woven fabric in the visual arts extends not only for the medium itself, but also in the works that go beyond its material, as demonstrated by works in wood and steel.

Sebastian Kańczurzewski

1. Marta Nadolle
If I Hadn't Left, I Would Have Had a Husband and Children a Long Time Ago, 2020
 embroidery
 40 x 30 cm

2. Paulina Włostowska
 textiles from the *The Department of Colour and Light* series
 2022
 multicolor screenprint on linen

3. Hannah Sophie Dunkelberg
Spitze, 2023
 powder coated steel
 175 x 165 x 50 cm

4. Kaja Gadomska
 Untitled, 2023
 painted and printed fabric (custom pattern printing), relief
 100 x 100 cm

5. Magdalena Karpińska
Cosmic Mountain, 2018
 acid paint on silk

6. Magdalena Karpińska
Le Luxe, 2022
 acid paint on silk
 90 x 600 cm

7. Kaja Gadomska
 Untitled, 2023
 hand-painted fabric, relief
 130 x 130 cm

8. Marta Nadolle
You're working too hard girl to be so far on the left. You are too good of a guy to be so far on the right, 2022
 patchwork
 165 x 135 cm [x2]

9. Kaja Gadomska
 Untitled, 2023
 hand-painted fabric
 140 x 140 cm

10. Marta Nadolle
Be Here And Now, 2023
 oil, canvas, wood, metal
 153 x 37 x 22 cm

11. Paulina Włostowska
Hotel Warszawa textile, 2023
 multicolor screenprint on cotton

